

Recensie: Foo Fighters*****

Glastonbury UK
zaterdag 24 juni 2017

foto © Sony Music Belgium

Recensie:

Foo Fighters was in 2015 al geprogrammeerd als headliner op Glastonbury Festival. Maar dat feestje ging op 26 juni van dat jaar niet door omdat Dave Grohl eerder van het podium gevallen was in Zweden. Dat jaar werd Florence and the Machine de headliner. Voor de gelegenheid zong ze toen 'Times like these'. Grohl heeft die versie twee jaar geleden blijkbaar live gehoord en was naar verluidt tot tranen toe ontroerd. Knap was dan ook dat ie net met dat nummer live de set opende, en de song op zijn beurt opdroeg aan Florence and the Machine.

En of het publiek er zin in had op Glastonbury Festival! Nog voor het optreden startte, hoorden we al de 'oh's' uit Seven Nation Army gezongen worden. Grohl pakte zijn tijd om solo op het podium te verschijnen en nam het luide applaus van de fans in ontvangst terwijl hij met een verbaasde blik keek alsof ie zo'n respons niet verwacht had. 'Hey!' riep ie uit waarop het publiek erg extatisch antwoordde en hij verder wat kauwde. 'Ik ben ongeveer twee jaar te laat vanavond. Het spijt me. Traffic was a bitch.' zegt Grohl die het optreden duidelijk als een goedmaker ziet maar tegelijkertijd ook weet te relativiseren en de nodige dosis humor aan de dag legt. 'Voor wie er bij was in 2015. I'm sorry. I missed you. Ik vond dat Florence hoedanook moest headlinen.' zei hij verder nog. 'Toen ik naar de tv keek in mijn rolstoel zag ik haar een Foo Fighters nummer brengen. Ze deed dat veel beter dan wij het ooit hebben gespeeld. Dus ik dacht eraan om de show vanavond te beginnen en dat nummer terug voor Florence te zingen.' zegt hij waarbij hij het publiek meteen uitnodigt om de song mee te zingen. 'Times like these' wordt dan ook al een eerste -maar lang niet enige " straf singalong moment tijdens de set van Foo Fighters. Halfweg komt de volledige band erbij, trekt de song helemaal open en begint Grohl te headbangen met zijn lange haardos. Foo Fighters staat erg strak zoveel mag duidelijk zijn.

In één beweging gaat het openingsnummer over in 'All my life' dat het publiek stevig meekeelt. De vingers gaan de lucht in, de toeschouwers deinen op en neer op het snoeiharde ritme terwijl de wind de vele vlaggen doet wapperen die de toeschouwers naar het hoofdpodium, de Pyramid Stage, hebben meegebracht. Grohl vraagt om het publiek te belichten zodat hij hen kan zien. 'You're ready?' pookt hij hen nog wat extra op terwijl het publiek meeklapt op het ritme die de basdrum van Taylor Hawkins laat horen. 'Learn to fly' legt hij neer op cimbalen. Met 'I think tonight we should play until someone kicks us off stage.' toont de band al meteen erg veel honger te hebben. Grohl geeft mee uit hun ganse catalogus te willen spelen, misschien wel uit hun negende album ook ('Concrete and Gold' nvdr.) 'waar jullie nog niets van gehoord hebben', plaagt de frontman. 'Run', hun recenstste single, uit dat album dat in september verschijnt, speelt de band live op Glastonbury Festival.

Na een stevig 'Something for nothing' lijkt 'The pretender' als een rustig nummer te starten. Grohl zwaait zelfs even met de hand om het publiek te laten meezwaaien. Maar in geen tijd trekt het nummer stevig open en klapt het publiek het ritme mee. 'You like rock and roll?' vraagt Grohl meermaals om het publiek wat bijkomend op te fokken. 'Really?' antwoordt hij wanneer de toeschouwers luid 'yeah' antwoorden en de gitaarriff verder blijft spelen waarna hij de fans uitnodigt om te dansen. Lees: de eerste mosh pit is geopend en de frontman duikt voor het eerst met gitaar de frontstage in om vervolgens op het podium terug de song open te trekken. Spelen

met dynamiek noemen ze dat.

'Fucking show off' noemt Grohl de gitaarsolo die zijn gitarist Chris Schiflett uit zijn hoed tovert tijdens de bandvoorstelling. De 'handsome man' en bassist Nate Mendel laat vervolgens de baspartij van 'Another one bites the dust' van Queen horen terwijl drummer Taylor Hawkins de zang voor zijn rekening neemt. Rami Jaffee mag even soleren op synths maar vooral tijdens 'Skin and Bones' op accordeon schitteren. Queen passeert trouwens nog een keer in de show. Hawkins zingt naar het einde van het optreden toe 'Under pressure' waarbij Grohl de drums voor zijn rekening neemt. 'We hebben dit ooit al eens gedaan in een night club maar toen was het voor 50 man.' zegt Grohl. Ook 'Cold day in the sun' neemt Hawkins trouwens vocaal voor zijn rekening terwijl het nummer een drumsolo op het einde kent.

'Walk' met heerlijke basdrum en stevige gitaarklank, draagt Grohl op aan 'zijn plastisch chirurg'. 'Ik weet dat ik een gebroken been heb. Maar kan je me er ouder laten uitzien?' zei ie naar verluidt aan zijn chirurg James die zijn been herstelde. Althans dat is de versie die Grohl al grappend laat optekenen op het Glastonbury Festival waarna hij 'These days' op elektrische gitaar solo inzet. Vervolgens verrijkt de volledige band het nummer, lijkt hij daarop het nummer solo neer te leggen en aan het publiek over te dragen. De toeschouwers maken er een tweede singalong moment van op de zin 'But it's alright, yeah it's alright, said it's alright'. Maar het is uiteindelijk opnieuw Foo Fighters die het nummer opentrekken en neerleggen. Ook 'My Hero' wordt een samenzangmoment van jewelste, net als 'Best of you' waarbij het publiek het 'ooh' anthem meekeelt. Met 'This is exactly what I hoped that would happen' toont Grohl zich meteen erg tevreden over de publieksinteractie. De fans blijven maar die oh's zingen waarop Grohl zich afvraagt of ie ooit de show zal kunnen beëindigen.

'Wheels' dat de band zelden speelt, is er eentje voor de koppels in het publiek. Een slow zo waar met een pianopartij die mooi doorklinkt. Even slaat Dave Grohls stem over. De frontman verklaart over de keuze van het nummer het volgende: 'We want to hit you hard and bring you back' en beweert dat hij het optreden vooral wou vergelijken met dat van een rollercoasterrit. En wat een rit werd dat, onder andere in een fenomenaal 'Arlandria' waarbij Grohl met zijn gitaar in dialoog gaat met de drums van Taylor Hawkins! Grohl loopt van de linkerzijvleugel van het podium naar de rechter tijdens 'Monkey Wrench' terwijl de band een lang instrumentaal deel laat horen. Ook nu legt de band het nummer even neer, laat het licht doven van de Pyramid Stage en vraagt het publiek voor de lichtshow te zorgen met hun smartphones. Vervolgens trekt deze lange live versie opnieuw volledig open. Het publiek wil meer.

'Nog 1 nummer?' stelt Grohl voor. Maar de toeschouwers tonen 2 handen: ze willen er tien. Doodleuk zingt de frontman van Foo Fighters even solo de eerste zin van 'Happy birthday to you' om er zo alvast eentje gezongen te hebben. Na het stevig meegezongen 'Best of you' verklaart Grohl dat als het publiek zo blijft doorzingen tien extra nummers zeker het optreden 3 uur langer zou laten duren. Spontaan begint het publiek dan ook '3 more hours' te scanderen. 'How shit' klinkt het verrast bij Grohl. 'Can we please finish this fucking song?' vraagt Grohl die het publiek enkel het zwijgen kan opleggen door 'shhht!' te zeggen nadat ze maar bleven 'ooh' zingen. Op die manier kan de band 'Best of you' opnieuw voluit spelen en neerleggen. Maar dat is zonder het publiek gerekend dat het laken opnieuw naar zich toetrekt door de 'ooh'-partij verder te zingen. Wat een heerlijk spel tussen band en publiek! In een interview kreeg de frontman te horen dat gevloek op Glastonbury er niet doorkan. Prompt start hij dan ook een ritmisch en repetitief 'Fuck' melodietje dat ie zo vaak mogelijk herhaalt om meer 'fucks' in zijn show te steken dan Adele vorig jaar. Het publiek fuckt met veel plezier mee terwijl het publiek '10 more songs' blijft roepen.

Uiteindelijk speelt Foo Fighters een set van twee uur en twintig minuten die dus bijna

20 minuten langer duurt dan voorzien. Value for money, noemen ze dat. Met 'Everlong', ondersteund door vuurwerk op het einde, zegt de band geen vaarwel maar maakt de groep een nieuwe afspraak met het VK.

Conclusie: 'There ain't no party like a Foo Fighters party.' Foo Fighters bewees op Glastonbury Festival op 22 jaar tijd een van de strafste rockacts allertijden te zijn en zette 'the big one' neer, een episch concert. Wie een ijzersterk live rockoptreden wou zien, had dus niets te zoeken op het festivalterrein in Werchter bij Guns n' Roses maar moest gewoon op Glastonbury Festival zijn.

< Bert Hertogs >

Op zondag 2 juli 2017 sluit Foo Fighters Rock Werchter 2017 af op het hoofdpodium.
De setlist:Â

Times Like These (start solo daarna door volledige band, opgedragen aan Florence + The Machine)

All My Life

Learn to Fly

Something From Nothing

The Pretender

Cold Day in the Sun (Taylor aan zang)

Congregation

Walk (opgedragen aan de chirurg die Dave's gebroken been heeft hersteld)

These Days

My Hero

Wheels (slow versie)

Run

This Is a Call

Arlandria

Monkey Wrench

Best of You

Skin and Bones (met accordeon solo)

Under Pressure (cover Queen met Dave op drums, Taylor aan zang)

Everlong (opgedragen aan Laura Plane)